

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ **נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review**
 < **מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment**
מעשה-story O

■ **קושיא-challenge**
 ^ **שאלה-question**
 ! **תירוץ-answer**
 ■ **ראיה-proof**

מקרא-key:

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
והבנים את האב.												■	<	ק.
מגלן?												^		ק.
דכתיב: (במדבר כ"ז) איש כי ימות וגו' טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.												!	◇	ק.
אימא: אי איכא בן - לירות בן, איכא בת - תירות בת, איכא בן ובת - לא האי לירות ולא האי לירות	רב פפא לאביי:											ז	◇	ק.
ואלא מאן כו' לירות? אטו בר קשא דמתא לירות?												!		ק.
הכי קא אמנא: איכא בן ובת - לא האי לירות כוליה ולא האי לירות כוליה אלא כי הדדי לירתן												ז	◇	ק:
ואצטריך קרא לאשמועינן, היכא דלית ליה אלא חד ברא לירתנהו לכולהו נכסי?	א"ל אביי:											!	◇	ק:
ודלמא הא קמ"ל, דבת נמי בת ירושה היא												ז		ק:
ההוא, (במדבר ל"ו) מוכל בת יורשת נחלה נפקא.												!		ק:
מהכא: (במדבר כ"ז) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן, טעמא דאין לו בן, הא יש לו בן - בן קודם.	רב אחא בר יעקב:											!	◇	ק:
ודלמא בנות צלפחד הוא דקאמרן הכי, ניתנה תורה ונתחדשה הלכה												ז	◇	ק:
אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.												■	◇	ק:
מהכא: (במדבר כ"ז) הקרוב אליו, הקרוב - קרוב קודם.	רבינא:											!	◇	ק:
ומאי קורבה דבן מבת?												ז	◇	ק:
שבן קם תחת אביו ליעדה ולשדה אחוזה												!		ק:
יעדה - בת לאו בת יעדה היא שדה אחוזה נמי - מהאי פירכא גופה הוא, דהא קיימא ליה לתנא: כלום יש יבום אלא במקום שאין בן												ז		ק:
אלא, מחזורתא כדשנין מעיקרא.												■	◇	ק:
ואי בעית אימא, מהכא: (ויקרא כ"ה) והתנחלתם אותם לבניכם אחרים בניכם - ולא בנותיכם.												!	◇	ק:
אלא מעתה, (דברים י"א) למען ירבו ימיכם וימי בניכם, ה"נ בניכם ולא בנותיכם?												ז	◇	ק:
ברכה שאני.												!	◇	ק:
והאחין מן האב נוהלין ומנחילין וכו'.												■	<	ק:
מגלן?												^		ק:
אתיא אחוה אחוה מבני יעקב, מה להלן מן האב ולא מן האם, אף כאן מן האב ולא מן האם.	רבה:											!	◇	ק:
ולמה לי? (במדבר כ"ז) ממשפחתו וירש אותה כתיב, משפחת אב קרויה משפחה, משפחת אם אינה קרויה משפחה												ז	◇	ק:
אין הכי נמי, וכי איתמר דרבה - לענין יבום איתמר.												■	◇	ק:
והאיש את אמו וכו'.												■	<	ק:
מנא הני מילי?												^		ק:
(במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה ממשפחת בני ישראל - היאך בת יורשת שני מטות? אלא זו שאביה משבט אחד ואמה משבט אחר, ומתו וירשתן.	דתנו רבנן:											!	◇	ק:יא
ואין לי אלא בת, בן מגלן?												^		ק:יא

<p>מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמרת קל וחומר: ומה בת שהורע כחה בנכסי האב - יפה כחה בנכסי האם, בן שיפה כחו בנכסי האב - אינו דין שיפה כחו בנכסי האם וממקום שבאת: מה להלן בן קודם לבת, אף כאן בן קודם לבת.												◊	קיא
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	ר' יוסי בר' יהודה ור"א בר' יוסי אמרו משום רבי זכריה בן הקצב:											◊	קיא
מאי טעמא?												◊	קיא
דיו לבא מן הדין להיות כנדון.												◊	קיא
ותנא קמא לא דריש דיו? והא דיו דאורייתא הוא												◊	קיא
מדין קל וחומר כיצד? (במדבר י"ב) ויאמר ה' אל משה ואביה ירק ירק בפניה הלא תכלם שבעת ימים, קל וחומר לשכינה ארבעה עשר, אלא דיו לבא מן הדין להיות כנדון	דתניא:											◊	קיא
בעלמא דריש דיו, ושאני הכא, דאמר קרא: ממשות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - בן קודם לבת, אף מטה האם - בן קודם לבת.												◊	קיא
רב ניתאי סבר למעבד עובדא כר' זכריה בן הקצב	[רב ניתאי]											◊	קיא
כמאן? זכריה, אפס זכריה.	אמר ליה שמואל:											◊	קיא
רבי טבלא עבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רבי טבלא]											◊	קיא
מאי האי?	א"ל רב נחמן:											◊	קיא
הלכה כרבי זכריה בן הקצב.	א"ל [רבי טבלא], דאמר רב חיננא בר שלמיא משמיה דרב:											◊	קיא
זיל אהדר בך, ואי לא - מפיקנא לך רב חיננא בר שלמיא מאוניך.	אמר ליה: [רב נחמן]											◊	קיא
רב הונא בר חייא סבר למעבד עובדא כרבי זכריה בן הקצב	[רב הונא בר חייא]											◊	קיא
מאי האי?	אמר ליה רב נחמן:											◊	קיא
הלכה כר' זכריה בן הקצב.	אמר ליה [רב הונא בר חייא], דאמר רב הונא אמר רב:											◊	קיא
אשלה ליה	אמר ליה: [רב נחמן]											◊	קיא
איכסיף.	[רב הונא בר חייא]											◊	קיא
השתא כי נח נפשיה דרב הונא, איתריסת לקבלי.	אמר ליה: [רב נחמן]											◊	קיא
ואיהו כמאן סברה?												◊	קיא
אין הלכה כר' זכריה בן הקצב.	כי הא דרב שמואל דאמרי תרוייהו:											◊	קיא
מיסתמיך ואזיל רבי ינאי אכתפא דרבי שמלאי שמעיה, ואתי ר' יהודה נשיאה לאפייהו.												◊	קיא
בר אינש דאתא לקיבלנא, הוא יאי וגולתיה יאי.	א"ל: [רבי שמלאי]											◊	קיא
כי מטא לגביה גששה												◊	קיא
דין שיעוריה כשק.	אמר ליה: [רבי ינאי]											◊	קיא
מנין לבן שקודם לבת בנכסי האם?	בעא מיניה: [ר' יהודה נשיאה]											◊	קיא
דכתיב: מטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - בן קודם לבת, אף מטה האם - בן קודם לבת.	אמר ליה: [רבי ינאי]											◊	קיא

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אי מה מטה האב - בכור נוטל פי שנים	א"ל: [ר' יהודה נשיאה]	⚡											קיא
אמר ליה לשמעיה: גוד, לית דין צבי למילף.	[רבי ינאי]	O											קיא:
וטעמא מאי?		^											קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) בכל אשר ימצא לו, לו - ולא לה.	אביי:	!											קיא:
ואימא: הני מילי בחור שנשא אלמנה, אבל בחור שנשא בתולה ה"נ דשקיל		⚡											קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) ראשית אונו, אונו - ולא אונה.	רב נחמן בר יצחק:	!											קיא:
ההוא מבעיא ליה: לבא אחר נפלים דלהוי בכור לנחלה, מי שלבו דווה עליו, יצא זה שאין לבו דווה עליו		⚡											קיא:
אם כן, לימא קרא כי הוא ראשית און, מאי אונו? שמע מינה תרתי.		!											קיא:
ואכתי אימא: הני מילי אלמון שנשא בתולה, אבל בחור שנשא בתולה הכי נמי דשקיל		⚡											קיא:
אמר קרא: (דברים כ"א) לו משפט הבכורה, משפט הבכורה לאיש, ולא משפט הבכורה לאשה.	אלא אמר רבא:	!											קיא:
והאיש את אשתו וכו'.												■	קיא:
מנהגי מילי?												^	קיא:
(במדבר כ"ז) שארו - זו אשתו, מלמד שהבעל יורש את אשתו. יכול אף היא תירשנו? תלמוד לומר: (במדבר כ"ז) וירש אותה, הוא יורש אותה, ואין היא יורשת אותו.	דתנו רבנן:											■ !	קיא:
והא קראי לאו הכי כתיבי												⚡	קיא:
תריין הכי: ונתתם את נחלתו לקרוב אליו, שארו וירש אותה.	אביי:											!	קיא:
סכינא חריפא מפסקא קרא:	רבא:											⚡	קיא:
הכי קאמר: ונתתם את נחלת שארו לו.	אלא אמר רבא:											!	קיא:
גורעין ומוסיפין ודורשין.	קא סבר: [רבא]											■	קיא:
וירש אותה מלמד שהבעל יורש את אשתו דברי ר"ע	והאי תנא מייתי לה מהכא: דתניא: [ר"ע]											■ !	קיא:
אינו צריך, הרי הוא אומר: וכל בת יורשת נחלה ממשות בני ישראל לאחד ממשפחת וגו' בהסכת הבעל הכתוב מדבר, ואומר: ולא תסב נחלה ממטה אל מטה, ואומר: ואלעזר בן אהרן מת ויקברו אותו בגבעת פנחס בנו, וכי מנין לפנחס שלא היה לו לאלעזר? אלא מלמד שנשא פנחס אשה ומתה וירשה, ואומר: ושגיב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד, וכי מנין ליאיר שלא היה לו לשגיב? מלמד שנשא שגיב אשה ומתה וירשה.	רבי ישמעאל:											■ !	קיא:
מאי ואומר?												⚡	קיא:
וכי תימא: בסבת הבן קא קפיד קרא, אבל בעל לא ירית, תא שמע: ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה למטה.												!	קיא:
וכי תימא: לעבור עליו בלאו ועשה, ת"ש: לא תסוב נחלה ממטה למטה אחר.												!	קיא:
וכי תימא: לעבור עליו בשני לאוין ועשה, תא שמע: ואלעזר בן אהרן מת וגו'.												!	קיא:
וכי תימא: אלעזר הוא דנסיב איתתא, ומתה וירתה פנחס, תא שמע: ושגיב הוליד את יאיר וגו'.												!	קיא:
וכי תימא: התם נמי הכי הוא												⚡	קיא:
אם כן, תרי קראי למה לי.												!	קיא:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממאי? דלמא לעולם אימא לך: בעל לא ירית, וקראי בסבת הבן כדשנינן, ויאיר דובין מיוזבן, ופנחס נמי דובין מיוזבן	רב פפא לאביי:									⚡		קיב.
פנחס דובין מיוזבן לא מצית אמרת, דאם כן, נמצאת שדה חוזרת ביובל, ונמצא צדיק קבור בקבר שאינו שלו.	א"ל: [אביי]									!	◊	קיב.
אלא אימא: דנפלה ליה משדה חרמים	[רב פפא]									⚡	◊	קיב.
סוף סוף הא קא מתעקרא נחלה משבטא דאימא לשבטא דאבא.	אביי:									⚡	◊	קיב.
וממאי? ודלמא שאני התם, שכבר הוסבה	[רב פפא]									⚡		קיב.
שכבר הוסבה לא אמרינן.	א"ל: [אביי]									!		קיב.
אי אמרת בשלמא שכבר הוסבה, היינו דמתוקמא קרא בין בסבת הבן בין בסבת הבעל, אלא אי אמרת לא אמרינן שכבר הוסבה, כי מינסבא לאחד ממשפחת מטה אביה מאי הוה? הא מתעקרא נחלה משבטא דאימא לשבטא דאבא	רב יימר לרב אשי:									⚡	◊	קיב.
דמנסבינן לה לגברא, דאבוהי משבטא דאבוה ואימיה משבטא דאימה.										!	◊	קיב.
אי הכי, האי לאחד ממשפחת מטה אביה ואמה מיבעי ליה										⚡	◊	קיב:
אי כתיב הכי, הוה אמינא אפילו איפכא, קא משמע לן.										!	◊	קיב:
תניא: בסבת הבן, ותניא: בסבת הבעל.											■	קיב:
(במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה - בסבת הבן הכתוב מדבר	[תניא]										◊	קיב:
אתה אומר: בסבת הבן, או אינו אלא בסבת הבעל?										⚡		קיב:
כשהוא אומר: (במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר - הרי בסבת הבעל אמור, הא מה אני מקיים ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה? בסבת הבן הכתוב מדבר.										!	◊	קיב:
(במדבר ל"ו) ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר	תניא אידך:										◊	קיב:
אתה אומר: בסיבת הבעל, או אינו אלא בסיבת הבן?										⚡		קיב:
כשהוא אומר: (במדבר לו) ולא תסוב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה - הרי הסיבת הבן אמור, הא מה אני מקיים ולא תסוב נחלה ממטה למטה אחר? בסיבת הבעל הכתוב מדבר.										!	◊	קיב:
דכולי עלמא מיהת: ממטה למטה אחר - בסיבת הבעל הכתוב מדבר, מאי משמע										⚡	◊	קיב:
אמר קרא: איש.	סימן אמר רבה בר רב שילא:									!	◊	קיב:
תרוייהו איש כתיב בהן										⚡		קיב:
אמר קרא: ידבקו.	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:									!	◊	קיב:
תרוייהו ידבקו כתיב בהן										⚡		קיב:
אמר קרא: ידבקו מטות.	אלא אמר רבא:									!		קיב:
אמר קרא: ממטה למטה אחר, ובן לאו אחר הוא.	רב אשי:									!	◊	קיב:
מנין לבעל שאינו נוטל בראוי כבמוחזק? שנאמר: (דברי הימים א' ב') ושגוב הוליד את יאיר ויהי לו עשרים ושלוש ערים בארץ הגלעד, מנין ליאיר שלא היה לו לשגוב? אלא, מלמד שנשא שגוב אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה יאיר, ואומר: (יהושע כ"ד) ואלעזר בן אהרן מת ויקברו וגו', מנין לפנחס שלא היה לו לאלעזר? מלמד שנשא אלעזר אשה ומתה בחיי מורישיה, ומתו מורישיה וירשה פנחס.	ר' אבהו אמר ר' יוחנן אמר רבי ינאי אמר רבי, ומטו בה משמיה דרבי יהושע בן קרחה:										◊	קיב:
ומאי ואומר?										⚡		קיב:
וכי תימא: יאיר דהוה נסיב איתתא ומתה וירתה, תלמוד לומר: ואלעזר בן אהרן מת.										!		קיב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
וכי תימא: דנפלה ליה בשדה הרמים													ק"ג
אמר קרא: בנו, נחלה הראויה לו וירשה בנו.													ק"ג
ובני אחות.													ק"ג
בני אחות, ולא בנות אחות.	תנא:												ק"ג
למאי הלכתא?													ק"ג:
לקדם.	רב ששת:												ק"ג:
ירוש - מקיש ירושה שניה לירושא ראשונה, מה ירושה ראשונה - בן קודם לבת, אף ירושה שניה - בן קודם לבת.	תני רב שמואל בר רב יצחק קמיה דרב הונא:												ק"ג:
(דברים כ"א) והיה ביום הנחילו את בניו - ביום אתה מפיל נחלות, ואי אתה מפיל נחלות בלילה.	תני רבה בר חנינא קמיה דרב נחמן:												ק"ג:
אלא מעתה, דשכיב ביממא הוא דירתיה ליה בניה, מאן דשכיב בליליא לא ירתי ליה בניה?	א"ל אביי:												ק"ג:
דלמא דין נחלות קא אמרת													ק"ג:
(במדבר כ"ז) והיתה לבני ישראל לחוקת משפט - אורעה כל הפרשה כולה להיות דין	דתניא:												ק"ג:
שלשה שנכנסו לבקר את החולה - רצו כותבין, רצו עושין דין, שנים - כותבין ואין עושין דין	וכדרב יהודה, דאמר רב יהודה:												ק"ג:
לא שנו אלא ביום, אבל בלילה, אפילו שלשה - כותבין ואין עושין דין, מאי טעמא? דהוה להו עדים, ואין עד נעשה דיין.	ואמר רב חסדא:												ק"ג:
אין, הכי נמי קאמינא.	אמר ליה: [רבה בר חנינא]												ק"ד.
קנין, עד אימתי חוזר? רבה אמר: כל זמן שיושבין	איתמר: [רבה]												ק"ד.
כל זמן שעוסקין באותו ענין.	רב יוסף:												ק"ד.
כוותי ידי מסתברא	[רב יוסף]												ק"ד.
שלשה שנכנסו לבקר את החולה - רצו כותבין, רצו עושין דין	דאמר רב יהודה:												ק"ד.
ואי סלקא דעתך כל זמן שיושבין, ליחוש דלמא הדר ביה.													ק"ד.
אמריתיה לשמעטא קמיה דרב כהנא, ולרב יוסף מי ניהא? וליחוש דלמא הדר ביה אלא מאי אית לך למימר? דיסליקו מענינא לענינא, ה"נ דקמו והדר יתיבו.	רב אשי:												ק"ד.
והלכתא כוותיה דרב יוסף: בשדה, ענין, ומחצה.													ק"ד:
האשה את בנה וכו'.													ק"ד:
הא תו למא ליי? הא תנא ליה רישא:													ק"ד:
האיש את אמו והאיש את אשתו	[רישא]												ק"ד:
הא קא משמע לך, דאשה את בנה דומיא דאשה את בעלה, מה אשה את בעלה - אין הבעל יורש את אשתו בקבר, אף אשה את בנה - אין הבן יורש את אמו בקבר להנחיל לאחין מן האב.													ק"ד:
דבר תורה - האב יורש את בנו ואשה יורשת את בנה, שנאמר: מטות, מקיש מטה האם למטה האב, מה מטה האב - אב יורש את בנו, אף מטה האם - אשה יורשת את בנה.	רבי יוחנן משום רבי יהודה בן ר' שמעון:												ק"ד:
האשה את בנה, והאשה את בעלה, ואחי האם - מנחילין ולא נוחלין	איתיביה רבי יוחנן לרבי יהודה בן שמעון:												ק"ט.
משנתנו איני יודע מי שנאה.	אמר ליה: [רבי יהודה בן שמעון]												ק"ט.
ולמא ליה: רבי זכריה בן הקצב היא, דלא דריש מטות													ק"ט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
לא מיתוקמא מתניתין כרבי זכריה בן הקצב												!	קטו
ובני אחות	דקתני:											!	קטו
בני אחות ולא בנות אחות	ותנא:											!	קטו
למאי הלכתא?	ואמרינן:											?	קטו
לקדם	ואמר רב ששת:											!	קטו
ואי סלקא דעתך מתני' רבי זכריה בן הקצב היא												!	קטו
אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם.	הא אמר: [רבי זכריה בן הקצב]											!	קטו
ותנא דידן, ממ"נ? אי דריש מטות, אשה נמי תירש את בנה אי לא דריש מטות, בן דקודם לבת בנכסי האם מנא ליה?												?	קטו
לעולם דריש מטות, ושאני הכא, דאמר קרא: (במדבר ל"ו) וכל בת יורשת נחלה, יורשת - ואינה מורשת.												!	קטו
סדר נחלות כך הוא: (במדבר כ"ז) איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו - בן קודם לבת, כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת.													קטו
בת קודמת לאחין, יוצאי יריכה של בת קודמין לאחין.													קטו
אחין קודמין לאחי האב, יוצאי יריכן של אחין קודמין לאחי האב.													קטו
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי יריכו קודמין. והאב קודם לכל יוצאי יריכו.													קטו
בן - אין לי אלא בן בן הבן, או בת הבן, או בן בת הבן מנין? תלמוד לומר: אין לו - עיין עליו. בת - אין לי אלא בת בת הבת, ובן הבת, ובת בן הבת מנין? ת"ל: אין לו - עיין עליו. הא כיצד? נחלה ממשמשת והולכת עד ראובן.	תנו רבנן:												קטו
וליאמא: עד יעקב												?	קטו:
גמירי, דלא כלה שבטא.	אביי:											!	קטו
כל האומר תירש בת עם בת הבן, אפילו נשיא שבישראל - אין שומעין לו, שאינן אלא מעשה צדוקין	רב הונא אמר רב:												קטו
בארבעה ועשרים בטבת תבנא לדיננא, שהיו צדוקין אומרי: תירש הבת עם בת הבן, נטפל להן רבן יוחנן בן זכאי, אמר להם: שוטים, מנין זה לכם? ולא היה אדם שהחזירו דבר, חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט כנגדו ואומר: ומה בת בנו הבאה מכח בנו תירשנו, בתו הבאה מכחו לא כל שכן קרא עליו את המקרא הזה: (בראשית ל"ו) אלה בני שעיר החורי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה, וכתיב: (בראשית ל"ו) אלה בני צבעון ואיה ענה אלא, מלמד שבא צבעון על אמו והוליד ענה.	דתניא:											!	קטו
ודלמא תרי ענה הון												?	קטו
אמר קרא: (בראשית ל"ו) הוא ענה, הוא ענה דמעיקרא.	רבה: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנו? שמואל: איכא דאמרי, אמר רב פפא: אמינא מלתא דלא אמרה שבור מלכא, ומנו? רבה:											!	קטו
אמר ליה: רבי, בכך אתה פוטרני?												?	קטו
אמר לו: שוטה, ולא תהא תורה שלמה שלנו כשיחה בטלה שלכם, מה לבת בנו - שכן יפה כחה במקום האחין, תאמר בבתי - שהורע כחה במקום אחין	[רבן יוחנן בן זכאי]											!	קטו
ונצחום, ואותו היום עשאוהו יום טוב.												?	קטו
(שופטים כ"א) ויאמרו ירושת פלטה לבנימין ולא ימחה שבט מישראל - אמר רבי יצחק דבי רבי אמי: מלמד, שהתנו על שבט בנימין שלא תירש בת הבן עם האחין.	[רבי יצחק דבי רבי אמי]												קטו
כל שאינו מניח בן לירשו - הקדוש ברוך הוא מלא עליו עברה, כתיב הכא: (במדבר כ"ז) והעברתם את נחלתו, וכתיב התם: (צפניה א') יום עברה היום ההוא.	רבי יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי:												קטו

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קטז. (תהלים נ"ה) אשר אין חליפות למו ולא יראו אליהם - רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי, חד אמר: כל שאינו מניח בן	חד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]										◇	■
קטז. כל שאינו מניח תלמיד.	וחד: [רבי יוחנן/רבי יהושע בן לוי]										◇	■
קטז. תסתים רבי יוחנן דאמר תלמיד											◇	■
קטז. דאמר רבי יוחנן: דין גרמיה דעשיראה ביר											◇	○
קטז. תסתים דרבי יוחנן דאמר תלמיד.											◇	■
קטז. ומדברי יוחנן אמר תלמיד, רבי יהושע בן לוי אמר בן											◇	■
קטז. והא רבי יהושע בן לוי לא אזיל לבי טמיא אלא לבי מאן דשכיב בלא בני, דכתיב: (ירמיהו כ"ב) בכו בכה להולך											◇	○
קטז. ואמר רב יהודה אמר רב: להולך בלא בן זכר											◇	○
קטז. אלא, רבי יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד.											◇	■
קטז. ומדר' יהושע בן לוי הוא דאמר תלמיד, רבי יוחנן אמר בן											◇	■
קטז. קשיא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן											◇	○
קטז. לא קשיא: הא דידיה, הא דרביה.											◇	!
קטז. (סימן: הדד עני וחכם)											◇	
קטז. מאי דכתיב: (מלכים א' י"א) והדד שמע במצרים כי שכב דוד עם אבותיו וכי מת יואב שר הצבא? מפני מה בדוד נאמרה בו שכיבה, וביואב נאמרה בו מיתה? דוד שהניח בן - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן - נאמרה בו מיתה.	דרש רבי פנחס בן חמא:										◇	■
קטז. ויואב לא הניח בן? והכתיב: (עזרא ח') מבני יואב עובדיה בן יחיאל											◇	○
קטז. אלא, דוד שהניח בן כמותו - נאמרה בו שכיבה, יואב שלא הניח בן כמותו - נאמרה בו מיתה.											◇	■
קטז. קשה עניות בתוך ביתו של אדם יותר מחמשים מכות, שנאמר: (איוב י"ט) חנוני חנוני אתם רעי כי יד אלוה נגעה בי, וקא אמרי ליה חבריה: (איוב לו) השמר אל תפן אל און כי על זה בחרת מעוני.	דרש רבי פנחס בן חמא:										◇	■
קטז. כל שיש לו חולה בתוך ביתו, ילך אצל חכם ויבקש עליו רחמים, שנא': (משלי ט"ז) חמת מלך מלאכי מות ואיש חכם יכפרנה.	דרש רבי פנחס בן חמא:										◇	■
קטז. זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי ירכו קודמין והאב קודם לכל יוצאי ירכו.											◇	■
קטז. אבי האב ואחי האב, כגון אברהם וישמעאל בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:										◇	^
קטז. האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:										◇	!
קטז. ורמי בר חמא?											◇	○
קטז. אגב חורפיה לא עיין בה.	[רמי בר חמא]										קטז:	!
קטז. אבי האב ואחיו, כגון אברהם ויעקב בנכסי עשו, איזה מהן קודם?	בעי רמי בר חמא:										◇	^
קטז. האב קודם לכל יוצאי ירכו.	רבא, תא שמע:										◇	!
קטז. ורמי בר חמא?											◇	○
קטז. יוצאי ירכו שלו, ולא יוצאי ירכו של בנו.	[רמי בר חמא]										◇	!
קטז. ה"נ מסתברא											קטז:	■

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
--	--

בבא בתרא-יש נוהלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זה הכלל: כל הקודם בנחלה - יוצאי יריכו קודמין	דקתני:											◊	קטז:
ואילו איתיה ליצחק - יצחק קודם, השתא נמי דליתיה יצחק - יעקב קודם, שמע מינה.												■	קטז: